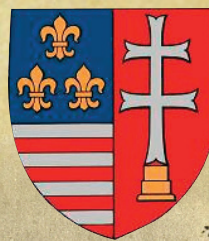


Cata-Cováros, Birósági épület



*A Bláthy Ottó Szakközépiskola,
Szakiskola és Kollégium története röviden*
Az Irgalmas Nővérek elemi iskolájától napjainkig



Az iskola elődjének alapítása

Iskolánk régi épülete irgalmas apácázárda, majd tanoncotthon volt. Második udvarán négyszögletes tó helyezkedett el, melyet Barátfürdőnek neveztek. Az épület kertjében 1870 körül III. századi pénzeket és egy „Nymphis” kezdetű felirattal ellátott oltárkövet találtak.

A város történetében nagy szerepet játszott gróf Eszterházy Miklós. 1804-ben született, 1857-ben örökölte meg az ősi birtokot, ezt követően túlnyomórészt Tatán élt. 1875-ben kórházat alapított 12 ágygal. 1876-ban kórházi kápolna épült azon a helyen, ahol a valamikori bencés apátság temploma állt.

Tatán a 19. században három osztályos római katolikus iskola működött, de a Bach-korszak alatt nem fejlődött tovább. „Kádas Rudolf győri főigazgató 1863-ban kifogásolta, hogy az egyik tanterem a többtől távol esik s különben is részben piszkosak, részben rongáltak.”

Ezért a jobb módú családok fiai a kegyesrendiek IV. elemi osztályába léptek, a leányokat magániskolákba járaták a szülők. Az egyik ilyen magániskolának 1873-ban 55, a másoknak 30 leánynövendéke volt. 1873-ban a népiskolában két párhuzamos tanteremben tanítottak.

A leányok tanításával járó gondokat gróf Eszterházy Miklós oldotta meg. 1877-ben épített egy négyosztályos leányiskolát, melynek vezetését a Szt. Vincéről elnevezett irgalmas nővérekre bízta. Az intézet és a szerzetesnők részére letett alapítvány 160 ezer korona volt.

A leányiskola felszentelési szertartását Zalka János dr. győri püspök végezte, az alapító gróf, a grófi család több tagja, számos pap, az uradalmi tisztek



és a vidékről ez alkalomra összegyűjtött nagyszámú hallgatóság jelenlétében. Az ünnepélyen jelen volt az irgalmas nővérek tartományi főnöknője, Brandis grófnő, három másik főnöknő kíséretében. A plébániatemplomban a püspök által végzett mise után fényes körmenet indult az új zárdához, hol a szentelési szertartásokat követően Horváth Ferenc apátplébános mondta az első szentmisét az újonnan felszentelt kápolnában.

A gróf által alapított iskola nagyon hamar szűkké vált, mivel Tóvárosról is ide jártak a leányok. 1879-ben ötödik illetve hatodik osztályt is szerveztek. 1895-ben a túlszűfolság megszüntetésére Tata mezőváros képviselőtestülete elhatározta egy községi elemi iskola létesítését. A terv nem valósult meg.

1896-ban ötödik tanteremmel tudták csak bővíteni az iskola épületét.

Az első világháború után az oktatás megreformálására több törvény született. Az 1921. évi törvény a kötelező iskoláztatásról szólt: kimondta, hogy minden hatodik életévét betöltött gyermek 9 éven át, vagyis 15 éves koráig iskolaköteles. Hat évig elemi

népiskolai, három évig továbbképző, gazdasági ismétlőiskolai oktatásban kell részt vennie.



Kötelezővé tette a törvény vásár és ünnepnapokon az istentisztelet látogatását. Az iskolából való igazolatlan mulasztásért – ismétlődés esetén – a szülőt pénzbírsággal sújtották, mely összeget behajthatatlanság esetén elzárásra változtathatták.

1920. október 27-től a hazafias nevelés erősítése miatt az elemi és a középfokú intézményekben kötelezővé tették a tanítás megkezdésekor és befejezésekor a „nemzeti ima” elmondását. („Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy isteni örök igazságban, hiszek Magyarország feltámadásában, ámen”)

A természet szeretete és az állatok védelme különösen nagy hangsúlyt kapott az oktatásban. A május hónapban megrendezett „Madarak és fák napján” egynapos kirándulásra vitték a gyerekeket a közeli erdőbe.

A két világháború között az irgalmas nővérek elemi iskolájának 210-255 tanulója volt. A gyerekeket öt szerzetes nővér tanította. Az iskola igazgatója a mindenkori plébános.

Az 1930-as években Krausz Clarissa a főnöknő.

Igazgató: Klotz Ignác esperes-plébános.

Tanítónők: Amanda nővér, Büchmüller Vicencia nővér, Mészáros Ilona nővér, Müller Olga nővér, Zsirkay Ida nővér.

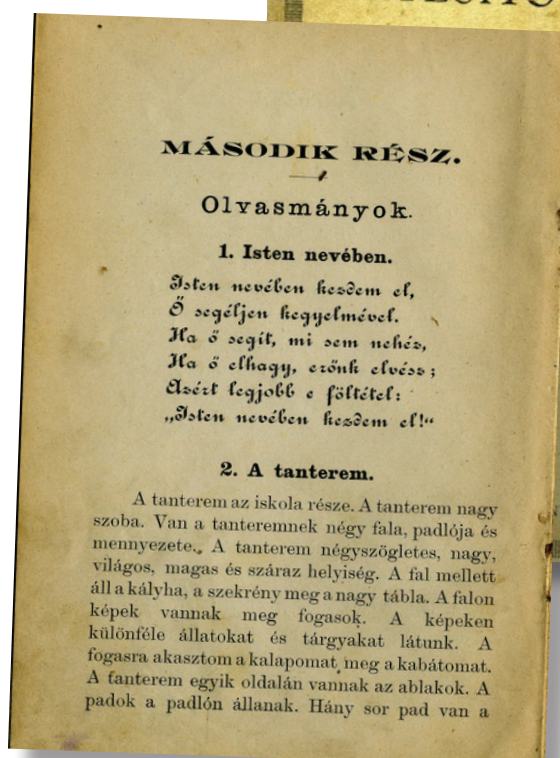
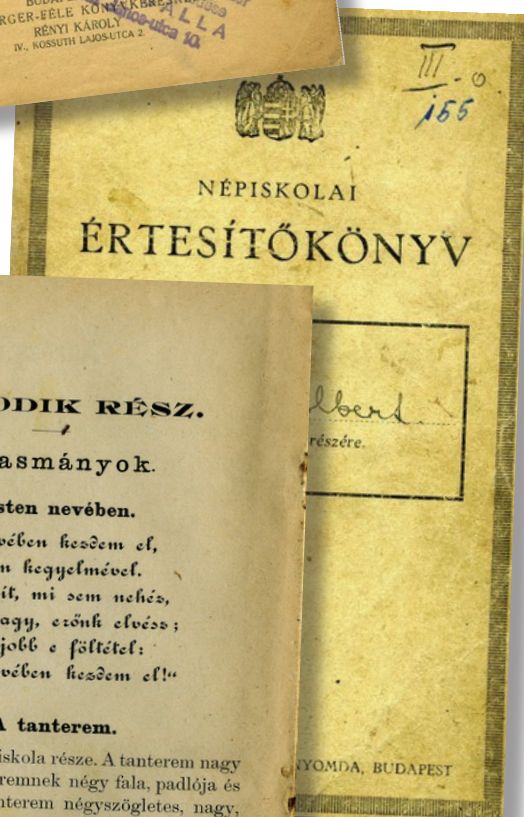
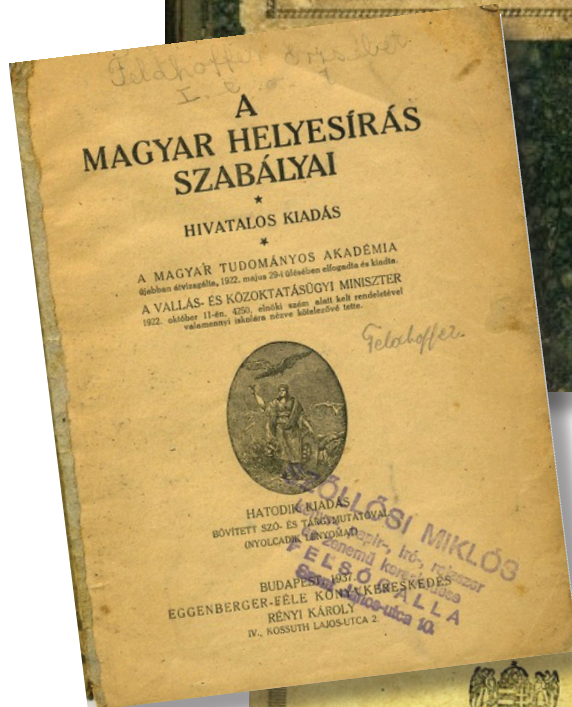
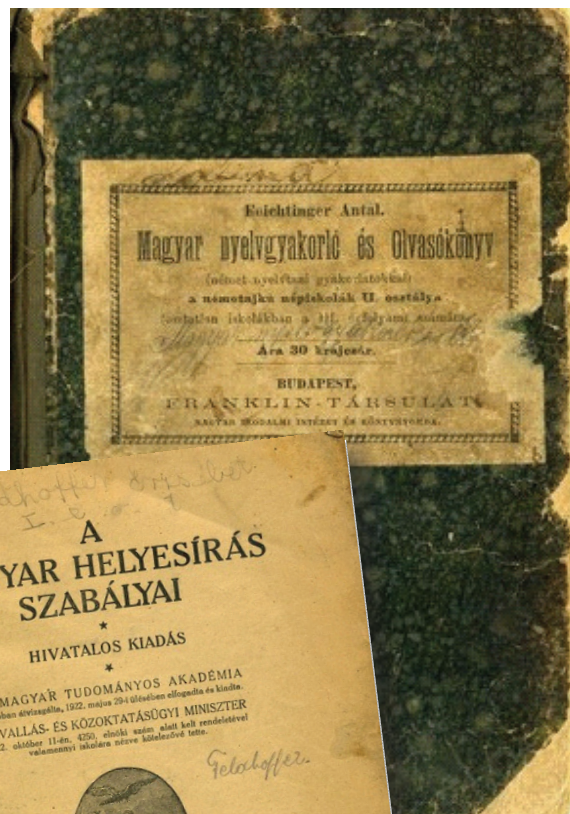
1931-ben az elemi iskolák tanítási szünetét meghosszabbították. A tanév zárása, a bizonyítványok kiosztása június 20-ig megtörtént, a tanítás kezdete szeptember 7. volt.

1948-ig, az iskolák államosításáig, az iskolákat az egyházak tartották fenn.

Az iskola államosítása után a Bercsényi utcai épületet a tanoncképzés számára adták át.

A Bercsényi utcai épület volt iparitanuló-iskola, politechnikai műhely, könyvtári raktár, a kápolna a szakmunkásképző iskola tornaterme.

1999-ben a tatabányai önkormányzat határozata alapján – jelentős pénzügyi ráfordításokkal – a Bláthy Ottó Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium lett.



A mai iskola történeti előzményei

Tatán a tanoncképzésnek több mint 100 éves múltja van. A XIX. sz. végén létesültek ipari üzemek, de az ipari tanulókat nyilván elsősorban a kisipar számára képezték.

Az iparos utánpótlás biztosítása érdekében 1883-ban megnyitották az „ipartanodát”.

Az 1884. évi XVII. tc. 80. paragrafusa alapján megalapították iskolánk elődjét.

Neve: Alsóbbfokú Ipar- és Kereskedő Iskola volt.

1886. szeptember 23-án egy előkészítő és két első osztállyal megkezdődött a tanítás.

A tanoncok létszáma 200 fő volt.

Igazgató: Viszola József István

Segédtanító: Gergely István

Előkészítő osztály: Lakatos Károly

Első osztályos tanárok: Poribil Ignác, Vittenberg Vilmos.

1892-ben Baross Gábor minisztersége idején átszervezték az iskolát.

1922-ig mint Általános Ipari Tanonciskola működött Tata és Tóváros tanoncai részére.

1922. szeptember 1-től 1938. július 1-ig külön tatabi és külön tóvárosi tagozattal rendelkezett.

1931. július 1. után, a két község egyesítését követően, a két tagozat egybevonat és szakosítottan működött:

A) csoport: építő, fém, faipar

B) csoport: egyéb tanoncok

C) csoport: leányok

Sajnos a második világháborúban az iskola okmányai elégtelenek, így erről az időszakról dokumentumok nem állnak rendelkezésünkre.

1945 után

1945-46-ban több olyan rendelet született, melyek a tanoncok szociális helyzetén próbáltak segíteni. Szabályozták a tanoncidőt és a szabadságot. A szakszervezetek képviselői részt vehettek a szakmunkásvizsgákon.

1945-ben a tanoncképzés irányítása a Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium hatásköréből az Iparügyi Minisztérium hatáskörébe került. A minisztérium megszervezte az Iparoktatási Tanácsot, mely előkészítette az iparitanuló-törvényt.

A tatabi Községi Szakirányú Iparos és Kereskedőtanonc Iskolában a beiratkozások 1946. október elején voltak.

1946. október 7-én megkezdődött a tanítás.

Igazgató: Lukács József

Tanácselnök: Bors Szilveszter, Kálovics Imre, Janky Béla, Kocsis László, egy katolikus, egy református hitoktató (Gallina Ugod, Fodor András).

Az iskola fenntartója: Tata község.

Felügyeletét egy felügyelő bizottság látta el, melynek tagjai: elnök, jegyző, iskolaigazgató, 9 választott tag.

Adatok az első, 1946/47-es tanévből

Beiratkozott	202 fő	
Az első osztályba	45 fiú	6 leány
A második osztályba	54 fiú	26 leány
A harmadik osztályba	45 fiú	26 leány
Év végén felszabadul	39 fő	
Kimarad	5 fő	
Év végi létszám:	155 fő	

Helybeli tanuló	126 fő
Almásfüzitő	7 fő
Baj	3 fő
Vértesszőlős	10 fő
Naszály	3 fő
Szomód	6 fő

A szülők foglalkozási megoszlása

Kisbirtokos napszámos	54 fő
Földműves	12 fő
Nagyiparos	12 fő
Kisiparos	40 fő
Pap-tanár-tanító	4 fő
Ipari segédmunkás	14 fő
Bányász, napszámos	4 fő
Kiskereskedő	4 fő
Katona	6 fő
Nyugdíjas	5 fő

Szüleiknél lakik	133 fő
Kosztadónál	18 fő

Mulasztás száma

Heti egy óránál kevesebb	13 fő
Egy főre eső ig. hiányzás	1,41 óra
Igazolatlan hiányzás	12,23 óra

Összes vizsgázók száma	133 fő
Kitűnő	20 fő
Jeles	10 fő
Jó	62 fő
Elégséges	37 fő
1 tárgyból bukott	1 fő
2 tárgyból bukott	4 fő

Szakmák: kőműves, szobafestő-mázoló, ács, asztalos, bognár, bádogos, lakatos, vasesztergályos, kovács, gépkovács, villanyszerelő, műszerész, cipész, cipőfelsőrész-készítő, csizmadia, tímár, férfiszabó, nőiszabó, szíjgyártó-nyerges, fonó, szítás, kelmefestő, vegytisztító, hentes, sütő, pincér, fodrász, fényképész, fogműves, betűszedő, kőfaragó. Harmincféle szakma.

A Szakirányú Iparos és Kereskedőtanonc Iskola 1948-ig az állami iskolában működött.

1948-ban kapta meg az Irgalmas Rend nővéreinek iskoláját, a Bercsényi utca 7-ben.

Tanoncképzés a Bercsényi utcában. Az iparitanuló-képzés kezdetei

1948 szeptemberében már itt indult az oktatás az épület négy tantermében. 1949-ben a Népgazdasági Tanács a tanoncoktatás elvi irányításával az országos Munkaerőgazdálkodási Hivatalt bízta meg, a képzéssel kapcsolatos operatív feladatokat a szakminisztériumokra bízta.

Az államosítás után fontos feladatként kezelték a szakmunkások képzését. Megszületett az Országos Szakmunkásképzési Jegyzék, mely felsorolja a szakmunkásképzés keretében képezhető szakmákat. Szabályozták a szakmunkások képzési idejét, a felvételi korhatárt.

1949-ben megszületett az iparos és kereskedőtanulók képzését szabályozó 1949. évi IV. törvény. Ez a törvény nevezte a tanoncokat hivatalosan ipari tanulóknak.

Gyökeresen megváltoztatta az ipari tanulók helyzetét. Meghatározta, hogy a napi munkaidő 8 óránál hosszabb nem lehet, a tanulót napi fél óra fizetett ebéddíj illeti meg. Előírta, hogy a munkaidőbe az iskolai oktatást is be kell számítani. A törvény a tanulók szakmai képzését helyezte előtérbe. A tanulók fizetett szabadsága évi 24 nap. Az elméleti képzés fontosságát hangsúlyozták azzal, hogy a törvény kimondta: a szakmunkás-bizonyítvány megszerzéséhez a szakmunkásiskola sikeres elvégzése szükséges.

A vágárképzés időszaka (1950-1963)

A tanulóképzés fejlődésére gátlólag hatott az egységes irányítás hiánya. Ezért a Minisztertanács 8/1950. MTSz. Rendeletével létrehozta a Munkaerőtartalékok Hivatalát (MTH). Így létrejött e rendelkezéssel a szakmunkásképzés egységes központi irányító szerve. A kormányzat a szaktanárhiányt a Műszaki Tanárképző Főiskola felállításával kívánta megoldani, amely 1950-1954 között működött.

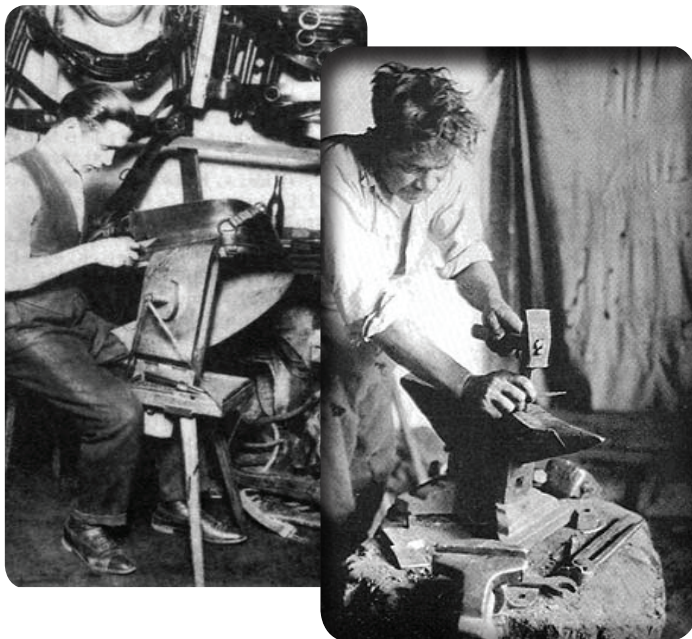
A tanárok, szakoktatók és otthonnevelők az intézet igazgatójának irányítása alatt egy tantestületet alkottak.

Az intézeteknek a következő típusai alakultak ki:

- A-típusú intézet: iskola, tanműhely, otthon
- B-típusú intézet: iskola és tanműhely
- C-típusú intézet: iskola és otthon
- D-típusú intézet: csak iskola

Az oktatás szerkezete a következő volt: a hét három napján csak elméleti, három napján pedig csak gyakorlati oktatás folyt.

Az ország más területeihez hasonlóan Tatán is



megindult 1950-ben a szakmunkástanulók képzése az MTH. 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetében. Intézetünk a C-típusba tartozott: iskolával és tanulóotthonnal rendelkezett. Az indulástól, 1950-től, az 1962/63-as tanévvel bezárólag, vājártanulók képzése folyt, mely a Tatabányai Szénbányák vājártanúpnótlását volt hivatott ellátni. Tatáról a tanulókat kezdettől fogva autóbuszok szállították a tatabányai VII-es, IX-es, majd később a X-es aknához, ahol a tanulók gyakorlati képzése folyt.

Az első végzett vājártanulók 1952-ben tettek szakmunkásvizsgát.

Közben, csak rövid időre, az 1955-56-os években, a helyi ipar számára is képeztek szakmunkástanulókat. Az 50-es évek közepe táján, 1954/55-ben, két iskolai évre, bevezették a vājártanulók számára az egyéves képzést. Ez volt az ún. FZO képzés. Olyan nagy volt a vājárok iránti kereslet, hogy a képzés során még a nyolc általános elvégzésétől is eltekintettek.

1955-ben megkezdődött a tatabányai MTH. 310. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet beolvasztása a mi intézetünkbe. A 310-es és 311-es intézetek egyesítése véglegesen 1956 tavaszán történt meg. A tatabányai szénmedencében – intézetünk keretében – továbbra is két helyen folyt vājárképzés: az elméleti oktatás Tatán és Tatabányán, a gyakorlati oktatás Tatabányán az említett aknáknál. Iskolánk az összevonás után két részből állt: Tatán a Bercsényi utcai épületből, az iskolához tartozó tanulóotthonból (volt piarista rendház) és Tatabányán a VI-os akna mellett lévő iskolából, (amely 1950-től a beolvadt 310. sz. intézeté volt. Először tanulóotthon, majd iskola).

Az irányítás központja Tatán a Bercsényi utcai iskolában volt.

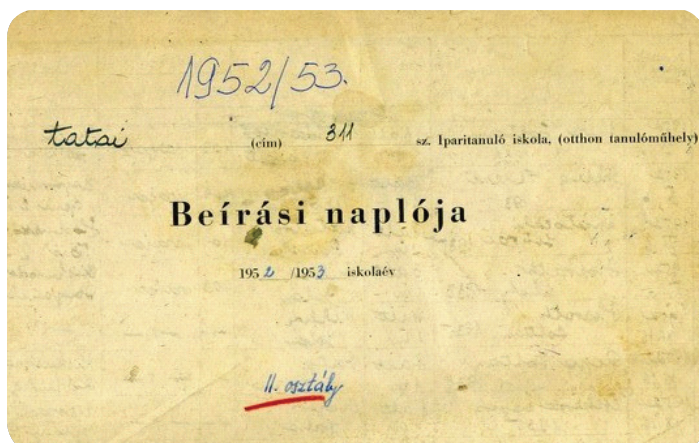
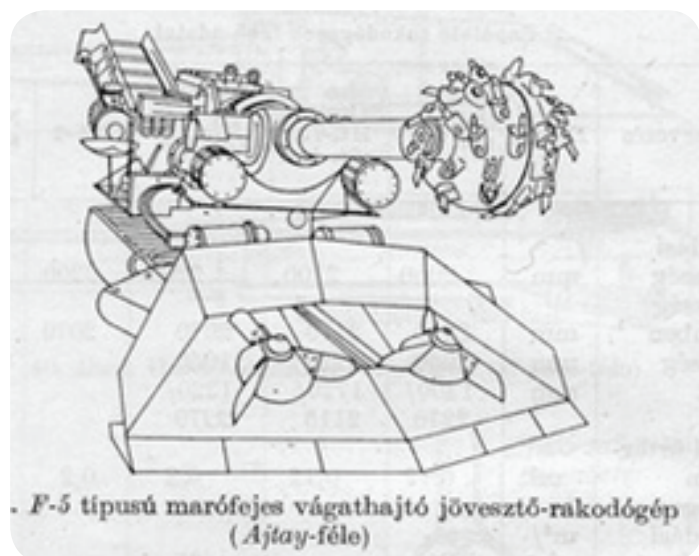
A tатаi tanulóotthonban (mely később a Kernstok Károly Kollégium elnevezést kapta intézeten belül) 250-350, de előfordult, hogy 400 vājártanuló nyert elhelyezést.

A tanulókkal hat otthonnevelő és az otthonvezető (otthonigazgató) foglalkozott. Természetesen nagy volt év közben a lemorzsolódás, és ezzel jelentősen csökkent a bentlakók létszáma. De a tanulók még így is zsúfoltan, emeletes ágyakon aludtak. A létszámtól függően a földszinten a társalgó és 1-2 terem állhatott a tanulók elhelyezésére, tanulásra és a szabadidő eltöltésére.

Ebben az időben egyenruhát hordtak a tanulók. Ez sötétkék színű volt, fehér inggel és bordó nyakkendővel. Iskolába is ebben jártak.

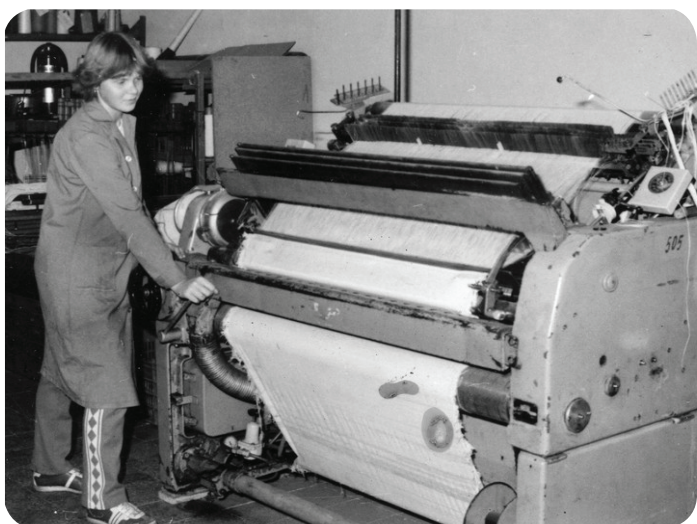
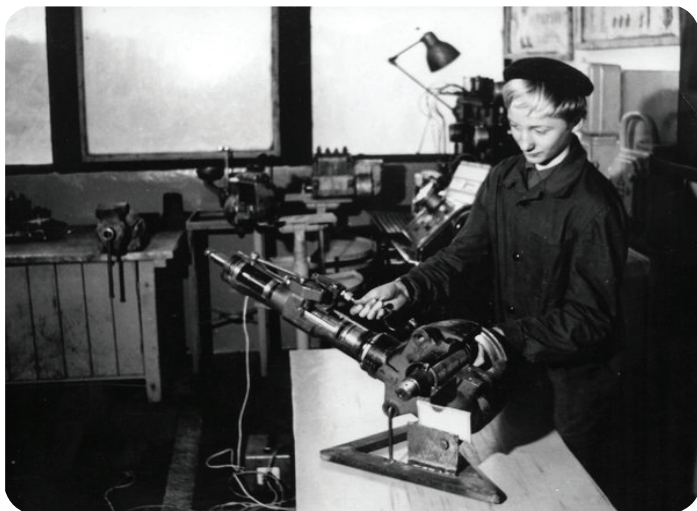
A tатаi Bercsényi utcai iskolában a következő szaktantermeket alakították ki: bányagéptan, szakrajz, geológia-számítan, magyar-történelem, bányaműveléstan.

1954 nyarán a 12. sz. tanterem, átalakítás után, szükség-tornateremmé lett.





Sorszám	Betűjel	Születési hely és időpont	A tanuló neve, születési éve	Iskolai végzettség	Korábbi neve	Száma	Megjegyzés	Szálló + egyéb neve és leírása
14.	C	1952 X. 16	Galcsa László 1935	Seleni ip	Kamara	109	vájsz	gyógyszertár
15.	L	1952 S. 16	Kiraly Miklós 1936	Seleni ip	Forgó	—	—	Készlet
16.	A	1952 S. 16	Vagy Miklós 1935	Seleni ip	Dara	—	—	Tároló
17.	A	1952 S. 16	Puskar János 1934	Seleni ip	Rosa	—	—	gyógyszertár
18.	C	1952 S. 16	Utari Miklós 1937	Seleni ip	Rosa	—	—	gyógyszertár
			Gyórfalvi	Seleni ip	Seleni	—	—	gyógyszertár



A tanulók száma az 50-es évek közepére elérte az 500-600 főt, ezért a tanítás két műszakban történt: reggel 7-től este 7-ig, 6 napon keresztül. Az 1956-os események során három hónapra szünetelt a tanítás. 1956. október 30-án még megkezdték a gyakorlati foglalkozást a tatabányai VI-os aknában. De az elkövetkező napokban a megyén kívülről beiskolázott tanulókat hazaszállították.

Az intézet február 1-től a Munkaügyi Minisztérium felügyelete alá került. Új neve MÜM. 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet lett.

1957/58-tól a létszám növekedése miatt elengedhetetlen volt a bővítés.

A tatabányai iskola épületében lévő két szolgálati lakást felszámolták, mivel a Tatabányai Szénbányák Vállalat ezek helyett lakást biztosított. Így még nyolc tantermet tudtak kialakítani.

A vállalatok támogatásával, valamint a felnőtt dolgozók és a tanulók nagyarányú társadalmi munkájával sportpálya épült a kollégium előtti parkrészen.

Ebben az időben történt a Bercsényi utcai iskola udvarának a lebetonozása is és a folyosók beüvegezése.

1958-59-ben indult – az intézet keretein belül – a dolgozók általános iskolája azon tanulók számára, akiknek nem volt meg a 7. és 8. osztályról szóló bizonyítványuk.

1958-ban a 7. osztályt 14 fő, a 8. osztályt 28 fő végezte el a vágásképzés mellett.

Az 1950-es évek végétől az iskola készítette azokat a tanterveket, amelyek országos használatra kerültek a vágászakma oktatásában. Ugyancsak az intézetben készültek az ország valamennyi vágárokat képző iskolája számára a bányaműveléstan tantárgy szemléltetőeszközei.

Átváltás új szakmák oktatására (1963-1976)

A Magyar Népköztársaság oktatási rendszeréről alkotott 1961. évi III. törvény új feladatokat állított a szakmunkásképzés elé.

Az 1960-as évek elején a Tatabányai Szénbányák részére lakatos és villanszerelő tanulók képzése is megkezdődött. Ezzel a profilbővítéssel változott az intézet képzési iránya.

A helyi iparitanuló-képzés megszűnésével a vasipari tanulók képzése került előtérbe.

1963-ban a tanulók száma 800 főre növekedett. Nyolc tanterem, egy szükségterem és hat szertár állt ekkor az oktatás rendelkezésére.

A tatabányai fiókiskolát alábányászás miatt megszüntették.

A tatabányai tanulóotthonban vasipari tanulók mellett szövőipari leánytanulók is elhelyezést nyertek.

1963/64-től a következő szaktantermek voltak a Bercsényi utcai iskolában: gépszerelő-géplakatos, szakrajz, matematika-fizika, magyar-történelem, autószerelő, villamosipari, kémia-anyagismeret, tornaterem.

Az 1965/66-os tanévre már 4-5 tanműhelyt alakított ki az intézet a vállalatok közreműködésével. A tanműhelyi képzés bázisai a tatabányai Szénbányák Vállalat, a Volán, a Bányagépgyártó V., valamint az Erőmű és Erőkar V., Tatán a Volán, a Gépjavító Állomás, később pedig a Szőnyeggyár voltak. A szakoktatók a Munkaügyi Minisztérium által szervezett szakoktatói, pedagógiai tanfolyamokon, valamint az intézeten belül szervezett továbbképző tanfolyamokon szereztek pedagógiai ismereteket.

Az 1960-as évek végére a vasipari képzés színvonala már meghaladta a korábbi vágárképzés színvonalát.

A főprofil fokozatosan az autószerelő szakmára terelődött át. Míg a vágárszakmára a beiskolázás országos területű volt, addig a gépszerelő, az autós és villamosipari szakmák beiskolázása jobbára megyei területről adódott

A képzés négy tanév volt. A tanulóképzés szempontjából nagyon jelentős volt az MSZMP PB 1965. június 8-án hozott határozata.

E határozat leszögezte, hogy a jövőben a szakmunkásokat minden szakmában egységesen a szakmunkástanuló-iskolai rendszerben kell képezni. A határozat azt is előírta, hogy a továbbtanulni akaró szakmunkások számára biztosítani kell, hogy szakmájuk mellett további 2-3 év alatt középiskolai végzettséget szerezhessenek és érettségizhessenek; valamint a tananyagot a képzési időtartam növelése nélkül fokozatosan korszerűsíteni kell.

1966-ban kezdődött el a szakmunkásképzés fokozatos tartalmi korszerűsítése. Jelentős előrehaladást jelentett a hagyományos képzést nyújtó „A”-tagozat mellett a „B”-tagozatú vagy emelt szintű szakmunkásképzés megszervezése és iskolánkban történt bevezetése.

1970-ben indult az első textilipari (szövő) osztály, de úgy, hogy az elméleti és gyakorlati órák is a LATEX Vállalatnál voltak.

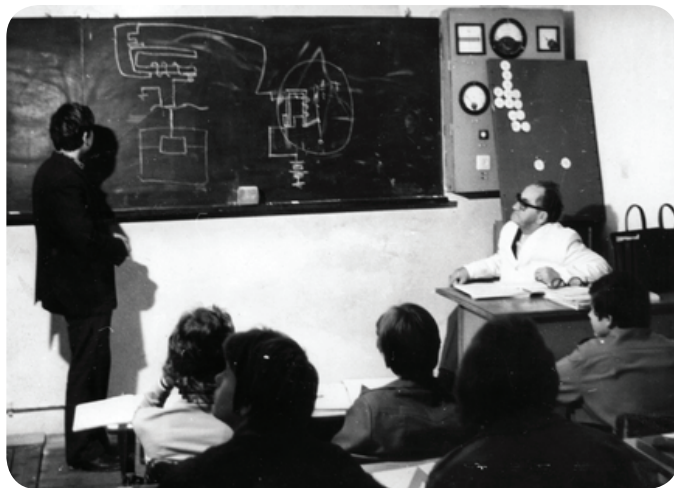
Ezt követően az iskolában megkezdődött a műszövő tanulók képzése a Budapesti Műszöveti Gyar tatabányai üzemegysége részére. A kétműszakos oktatás csökkentése céljából a vasipari tanulók egy részének elméleti oktatása is a tatabányai fiókiskolában történt.

1971 májusában az iskolánkhöz tartozó tatabányai tanulóotthon felvette a Kernstock Károly Kollégium nevet.

Intézetünk 1973. szeptember 1-től vette át a szövőtanulók képzését a LATEX Vállalattól.

A tanulók létszáma az 1973/1974-es tanévben:

I. éves 48 főszövő, II. éves 27 főszövő és 16 fonó tanuló volt.





A gyakorlati oktatás az üzemben történt többéves gyakorlattal rendelkező szakoktatókkal.

A Volán Vállalat részére gépjárművezető és karbantartó szakmában, a TANÉP központosításában több vállalat részére hegesztő szakmában, míg a Bányagépgyártó Vállalat részére ismeretfelújító és korszerűsítő tanfolyamot indítottak be.

Az új iskola

Az iskola életében a legnagyobb változást az a városi határozat hozta, mely a volt járási tanács épületét a 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetnek telekkönyvezte. Az iskola épületében a város története során volt főszolgabírói hivatal, adóhivatal, bíróság, majd járási tanács. Az iskola indításához szükséges munkálatokat öt hónap alatt végezték el, a tatabányai 314. sz. Ipari Szakmunkásképző segítségével.

1976/1977-es tanév: az új épületben kezdődik meg a tanítás, megszűnt az addigi kétműszakos oktatás, tíz tantermet, ehhez tartozó szertárakat, tanári szobát, könyvtárat és irodahelyiségeket alakítottak ki.

A Bercsényi iskola épületében maradt a tornaterem és a raktár.

Az iskolához tartozó Kernstock Károly Kollégium 1978. január 1-jével egyesült a vele egy épületben lévő középfokú kollégiummal, József Attila Középfokú Kollégium néven.

1978-ban elkerül az iskolától a kovács, a hegesztő, a villanszerelő és a lakatos szakmák képzése.

Ezzel egy időben elindul a háztartásigép-szerelő és a kozmetikus szakmák tanítása.

Időközben a szakmunkásképzés időtartama egységesült.

Megszűnt a tagozatos képzés és minden szakmában három év lett a tanulói idő, kivéve az érettségizetteket. Az ő képzési idejük 2 év.

1982. szeptember elsején az iskola áttért az ötnapos tanítási hétre.

1984-ben elkészült a zárt láncú TV és a videóstúdió.

Igen nagy szükség volt az épület bővítésére, melyre csak az ügyészség 1987-es kiköltözése után nyílt lehetőség. A szaktantermek száma 15-re nőtt.

1987-ben elkészült a számítástechnikai kabinet. A megyében elsőként ebben az iskolában kezdődött meg a szakmunkástanulók számítástechnikai képzése.

A háztartásigép-szerelők gyakorlati képzése a Bercsényi utcai épületben, az ott lévő mérőtermekben folyt.

1987. szeptember 24-én az iskola felvette a város tudós szülöttjének, Bláthy Ottó Titusznak a nevét.

Az új név:

Bláthy Ottó Ipari Szakmunkásképző Iskola lett.

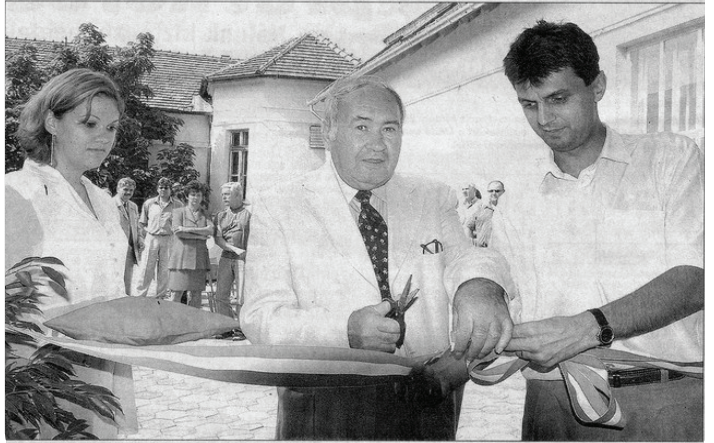


Az 90-es évek iskolája

- 1994** – 20 milliós beruházással elkészül az új tanműhely épülete, a lakatos és diagnosztikai műhellyel, az emeleten a varrodával. Új formát kap a kozmetikai műhely, bővül a könyvtár.
- 1996. április 1.** – az intézmény alapítványi iskola lett; az iskola új neve: Bláthy Ottó Szakképző Iskola
- 1996** – bevezetésre kerül a Szakmunkások Szakközépiskolájának kétéves, intenzív nappali tagozata, a saját diákokon kívül a más iskolákban végzettek is érettségit tehetnek
- 1998** – elindul a 9-10. osztály, mellyel bővül a tanulók választási lehetősége.
- 1998** – sikeresen érettségizik az első osztály
- 1999** – az iskola megvásárolja a Bercsényi utcai ingatlant

A jövő szakembereinek új otthona

Tantermeket, kollégiumot és ebédlőt adtak át egyszerre – Kápolnából könyvtár lesz



Könyri Ferenc önkormányzati képviselőnek Hetényi Tamás polgármester segít a szatag átvágásakor

FOTÓ: HARASZTI NORBERT



Bláthy Ottó Titusz

Iskoláit Tatán és Bécsben végezte, 1882-ben szerzett gépészmérnöki oklevelet a bécsi Műegyetemen, majd 1883. július 1-től elektrotechnikai kutatásokat végzett a Ganz-gyárban. A villamossági üzemben 1885-ben Zipernowsky Károllyal és Déri Miksával feltalálta a energiaátvitelre is alkalmas zárt vasmagú transzformátort. Számos egyéb találmánya is volt, például a fogyasztásmérő és a háromfázisú generátor is. 1886-tól 96 bejelentett szabadalma volt.

1889-ben hozták forgalomba szabadalmazott, indukciós fogyasztásmérőit, amelyeknek súlyát később állandóan csökkentette. A minden lakásban megtalálható "villanyóra" lényegében ma is ugyanolyan szerkezet, mint amilyennek ő megalkotta.

*Dr. Bláthy Ottó Titusz
1896.*



Vízturbinás generátorok állórészében alkalmazott, ún. tört horonyszámú tekercseléséért 1900-ban a párizsi világkiállításon nagydíjat nyert. Négyfázisú forgórész-konstrukciójának szabadalmait a svájci BBC és a berlini SSW is megvásárolta.

Kandó Kálmán 1931-ben bekövetkezett halála után ő dolgozta át és fejezte be a Kandó-mozdonyok fázisváltójának konstrukcióját is; ez a rendkívül bonyolult gép a Kandó-mozdonyok legmegbízhatóbb része lett.

Nagyszerű fejszámoló és sakkozó volt, egy ideig a Magyar Sakkszövetség elnöke. Nevéhez fűződik a világ leghosszabb illegális sakkeladványa, matt 292 lépésben. Magyarországon több középiskola viseli a nevét.



2000-től napjainkig

2002 – új nevünk: Bláthy Ottó Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium



2004 – új szaktantermek (nyelvi labor, kémiai, fizikai-elektronikai)

2005 – új képzés: belügyi pálya

2006 – új tanműhelyek a Bercsényi utcában (varroda, informatika, hegesztő)



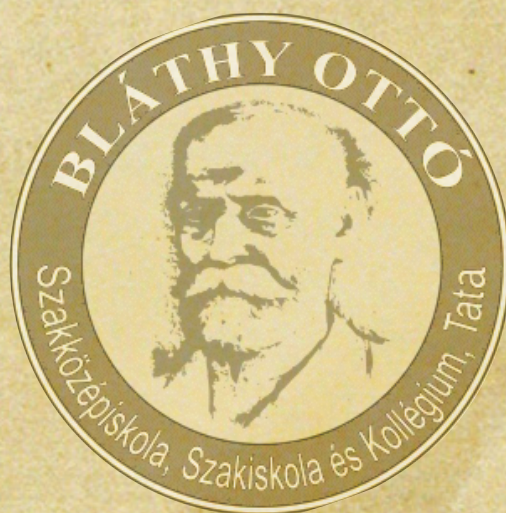
Folyamatos informatikai fejlesztések:

Négy szaktanterem, a két épület között rádiós kapcsolat, új szemléltetőeszközök (interaktív tábla, projektor, hordozható számítógépek), a tanterekben vékony kliensek, Aromo iskolai adminisztrációs szoftver, új iskolai honlap, intranet.



Iskolánk eddigi nevei:

- Ipartanoda (1883- ? ? ?)
- Alsóbbfokú Ipar-és Kereskedő Iskola (1886-1892)
- Általános Ipari és Tanonciskola (1892-1922)
- Általános Ipari Tanonciskola Tatai Tagozat (1922-1938)
- Tatai Községi Szakirányú Iparos és Kereskedőtanonc Iskola (1938-1948)
- Tatai Szakirányú Iparitanuló Iskola (1948-1949/50)
- M.T.H. 311. sz. Iparitanuló Intézet (1950/51-1957. január 30.)
- M.ü.M. 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet (1957. febr-1965/1966)
- M.ü.M. 311. sz. Pruzsina Mihály Szakmunkásképző Intézet (1966-1968/69)
- M.ü.M. 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet (1969/70-1972/73)
- 311. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet (1973/74-1986/87)
- Bláthy Ottó Ipari Szakmunkásképző Iskola (1987-1996)
- Bláthy Ottó Szakképző Iskola (1996-2002)
- Bláthy Ottó Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium (2002-)



WWW.BLATHY-TATA.SULINET.HU
SZERKESZTOSEG@BLATHY-TATA.SULINET.HU